

3. Má sa článok 107 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zataženie výrobcov elektrickej energie z vodných zdrojov, ktorí pôsobia v povodiach patriacich do viacerých autonómnych spoločenstiev, poplatkom za využívanie vôd, o aký ide vo veci samej, keďže zavádza asymetrický systém zdaňovania v rámci tej istej technológie v závislosti od toho, kde sa elektrárne nachádzajú, a keďže tento poplatok nemožno ukladať výrobcovi elektrickej energie z iných zdrojov, predstavuje zakázanú štátnu pomoc?

⁽¹⁾ Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. februára 2018 – Asociació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica/Administración General del Estado

(Vec C-109/18)

(2018/C 161/32)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Asociació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Žalovaná: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 1 smernice 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000 ⁽¹⁾, ktorý zakotvuje zásadu úhrady nákladov na vodohospodárske služby, ako aj primerané ekonomické zváženie týkajúce sa využívania vody, vykladať v tom zmysle, že bráni zavedeniu poplatku za využívanie vnútrozemských vôd na výrobu energie, o aký ide vo veci samej, ktorý nepodnecuje k efektívnemu využívaniu vody ani nestanovuje mechanizmy na zachovanie a ochranu verejných vodných zdrojov a ktorého výpočet je úplne nezávislý od schopnosti spôsobiť škodu na verejných vodných zdrojoch a sústreďuje sa výlučne len na schopnosť vytvárať príjmy výrobcovi?
2. Je v súlade so zásadou zákazu diskriminácie subjektov, zakotvenou v článku 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou ⁽²⁾, taká daň, akou je poplatok za využívanie vôd, o aký ide vo veci samej, ktorý sa vzťahuje výlučne na výrobcov elektrickej energie z vodných zdrojov pôsobiacich v povodiach patriacich do viacerých autonómnych spoločenstiev, na rozdiel od výrobcov s povolením na využívanie vôd v povodiach patriacich do jedného autonómneho spoločenstva a na výrobcov, ktorí disponujú technológiami na výrobu elektrickej energie z vodných zdrojov, na rozdiel od výrobcov vyrábajúcich energiu za pomoci iných technológií?
3. Má sa článok 107 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že poplatok za využívanie vôd sa nevzťahuje na vodné elektrárne pôsobiace v povodiach patriacich do jedného autonómneho spoločenstva a na ďalšie [spotrebné] využívanie vody, keďže poplatok sa vzťahuje len na využívanie vôd na výrobu elektrickej energie, predstavuje zakázanú štátnu pomoc?

⁽¹⁾ Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).